

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 264/2026-32

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Jozef Holič s. r. o., Poľovnícka 805/4, Bernolákovo, proti postupu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, odboru kriminálnej polície v konaní ČVS: KRP-325/3-VYS-BA-2024 (pôvodne ČVS: PPZ-88/NKA-PK-BA-2019) takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, odboru kriminálnej polície v konaní ČVS: KRP-325/3-VYS-BA-2024 (pôvodne ČVS: PPZ-88/NKA-PK-BA-2019) **bolo porušené** základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.
2. Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Bratislave, odboru kriminálnej polície **prikazuje**, aby v konaní ČVS: KRP-325/3-VYS-BA-2024 (pôvodne ČVS: PPZ-88/NKA-PK-BA-2019) konal bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľke **priznáva** finančné zadost'účinenie **1 500 eur**, ktoré **je** Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, odbor kriminálnej polície **povinné** zaplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
4. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, odbor kriminálnej polície **je povinné** nahradiť sťažovateľke trovy konania **824,72 eur** a zaplatiť ich jej právnomu zástupcovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
5. Ústavnej sťažnosti vo zvyšnej časti **nevyhovuje**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť

1. Ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 15. apríla 2026 sa sťažovateľka domáha vyslovenia porušenia základných práv zaručených čl. 19 ods. 1 a 2, čl. 26 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1 a 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práv garantovaných čl. 6 ods. 1, čl. 8, čl. 10 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, odboru kriminálnej polície (ďalej len „vyšetrovateľ“ a „postup vyšetrovateľa“) a postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) označenými v záhlaví tohto nálezu. Navrhuje, aby ústavný súd uložil generálnej prokuratúre povinnosť zabezpečiť, aby bolo v predmetnej veci bezodkladne konané a rozhodnuté v súlade so zákonom a bez zbytočných prieťahov. Zároveň žiada priznať jej finančné zadostučinenie a náhradu trov konania.

2. Ústavnú sťažnosť sťažovateľky ústavný súd uznesením sp. zn. III. ÚS 264/2026 z 23. apríla 2026 prijal na ďalšie konanie v rozsahu namietaného porušenia základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy postupom vyšetrovateľa. Vo zvyšnej časti ústavnú sťažnosť odmietol.

II.

Skutkové východiská

3. Sťažovateľka podala 8. januára 2019 na Úrade špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 Trestného zákona, ktoré bolo následne odstúpené na ďalšie konanie Prezídiu Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúre, národnej protikorupčnej jednotke, expozitúre Bratislava (ďalej len „NAKA“). Po podaní trestného oznámenia došlo k opakovaným zmenám vyšetrovateľov, reorganizáciám štruktúr orgánov činných v trestnom konaní, legislatívnym zásahom do systému prokuratúry a k vydaniu viacerých rozhodnutí o odmietnutí trestného oznámenia, ktoré boli na základe sťažností sťažovateľky prokuratúrou zrušované.

4. Sťažovateľka sa napokon podaním z 18. mája 2025 obrátila na dozorujúceho prokurátora Krajskej prokuratúry v Prešove (ďalej len „krajská prokuratúra“) žiadosťou podľa príkazu generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) č. 11/2019 o postupe prokurátorov pri vybavovaní žiadostí o preskúmanie zákonnosti v predsúdnom trestnom konaní, ktorou sa domáhala preskúmania postupu vyšetrovateľa. Dozorujúci prokurátor vybavil žiadosť sťažovateľky 30. júna 2025 konštatovaním, podľa ktorého vzhľadom na dobu, kedy bolo trestné oznámenie podávané, stav konania a obsah zabezpečených dôkazov je potrebné, aby vyšetrovateľ vyvinul väčšiu aktivitu na účel preverenia všetkých skutkových okolností oznamovaných skutočností. Zároveň dozorujúci prokurátor sťažovateľku upovedomil, že vyšetrovateľa usmerní, aby v danej veci postupoval obratom a bez prieťahov tak, aby o podanom trestnom oznámení mohlo byť riadne a zákonne rozhodnuté v súlade s Trestným poriadkom.

5. Na generálnu prokuratúru bolo následne doručené podanie sťažovateľky z 8. augusta 2025, ktoré bolo vyhodnotené ako žiadosť o preskúmanie zákonnosti doterajšieho postupu prokurátora v predsúdnom konaní a o odstránenie prietáhov prokurátora v predsúdnom konaní v zmysle medzičasom vydaného príkazu generálneho prokurátora č. 9/2025. Žiadosť vybavil prokurátor generálnej prokuratúry upovedomením sp. zn. XX Gn 91/25/1000 z 10. decembra 2025, v ktorom konštatoval, že v postupe dozorujúceho prokurátora nezistil porušenie zákona ani neprimeraný prietah či nečinnosť. Sťažovateľku však informoval, že dozorujúci prokurátor bude upozornený, aby v predmetnej veci, v ktorej trestné konanie vo fáze pred začatím trestného stíhania trvá skutočne neúmerne dlho, venoval zvýšenú pozornosť, aktívne komunikoval s vec realizujúcim vyšetrovateľom na účel náležitého preverenia udaného podozrenia a rozhodnutia o ňom v čo najkratšom možnom čase. Sťažovateľku tiež upozornil, že jej prípadná opakovaná žiadosť založená na rovnakých dôvodoch v tejto trestnej veci už vybavovaná nebude.

6. Trestná vec sa aj po uplynutí viac ako 7 rokov od podania trestného oznámenia nachádza v štádiu postupu pred začatím trestného stíhania a nie je ukončená niektorým z rozhodnutí podľa § 197 ods. 1, resp. § 199 ods. 1 Trestného poriadku.

III.

Argumentácia sťažovateľky

7. V rozsahu, v ktorom bola ústavná sťažnosť prijatá na ďalšie konanie, sťažovateľka namietala, že v postupe iniciovanom jej trestným oznámením z 8. januára 2019 dochádza k systematickému porušovaniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Uvedený stav je dôsledkom v ústavnej sťažnosti špecifikovanej dlhodobej nečinnosti, resp. neefektívnej a nesústredenej činnosti konajúcich vyšetrovateľov, ktorých rozhodnutia o odmietnutí trestného oznámenia boli dvakrát zrušené. Prokurátor vykonávajúci dozor nad postupom pred začatím trestného stíhania pritom konštatoval nezákonnosť postupu vyšetrovateľa, nedostatočné zistenie skutkového stavu, nesprávne právne posúdenie veci, ako aj nesplnenie záväzných pokynov prokurátora. Sťažovateľka osobitne akcentuje, že od 5. októbra 2023 nedošlo vo veci k vydaniu žiadneho procesného rozhodnutia, a to ani k začatiu trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku, ani k vydaniu nového rozhodnutia podľa § 197 Trestného poriadku. Trestná vec sa tak nachádza v stave úplnej procesnej nečinnosti trvajúcej viac ako dva roky, a to aj napriek opakovanému konštatovaniu nezákonnosti v postupe vyšetrovateľov zo strany prokuratúry. Zbytočné prietahy nemožno v posudzovanom prípade odôvodniť ani zložitou vecou, ani správaním sťažovateľky.

IV.

Vyjadrenie vyšetrovateľa a replika sťažovateľky

IV.1. Vyjadrenie vyšetrovateľa:

8. Spisový materiál bol v sťažovateľkinej veci v rámci delimitácie spisov z bývalého útvaru NAKA doručený vyšetrovateľovi 10. septembra 2024 a konkrétnemu vyšetrovateľovi bol pridelený približne 5 rokov a 8 mesiacov po prijatí trestného oznámenia sťažovateľky. Trestné oznámenie bolo pritom v predošlom postupe vyšetrovateľom NAKA dvakrát odmietnuté, pričom obe

rozhodnutia o odmietnutí boli dozorovým prokurátorom zrušené. Po delimitovaní veci aktuálnemu vyšetrovateľovi bolo vo veci vykonaných viacero procesných úkonov, ktoré vyšetrovateľ podrobne popisuje. V tomto smere bola Najvyššiemu kontrolnému úradu Slovenskej republiky podaná bezúspešná žiadosť o vykonanie kontroly súvisiacej so skutkom (5. novembra 2024) a bol vyžiadaný čiastočný majetkový profil osoby, ktorú sťažovateľka označila ako podozrivú (7. februára 2025), ako aj správy z bankových inštitúcií (ktoré boli doručované v priebehu marca a apríla 2025). Po vykonaní dozoru prokuratúry z 30. júna 2025, kde prokurátor v podstatnom konštatoval, že je potrebné vyvinúť väčšiu aktivitu na účel preverenia všetkých skutkových okolností, bola vec 7. júla 2025 z dôvodu preloženia pôvodného vyšetrovateľa na iný útvar pridelená inému vyšetrovateľovi, ktorý vo veci v súčasnosti koná.

9. Po pridelení veci novému vyšetrovateľovi bolo v priebehu júla a augusta 2025 vyžiadaných viacero listín súvisiacich s tvrdeným skutkom, ktoré boli založené do spisu. Na základe žiadosti právneho zástupcu sťažovateľky vyšetrovateľ 21. júla 2025 určil termín na nahliadnutie do spisu na 19. august 2025, avšak právny zástupca sťažovateľky sa naň nedostavil. V septembri 2025 došlo k predloženiu spisu a podaniu správy dozorujúcemu prokurátorovi, vykonávali sa previerky z verejne dostupných zdrojov a vyšetrovateľ bez úspechu požiadal Úrad pre dohľad nad výkonom auditu o vykonanie kontroly. V tomto období sa zároveň vykonávali viaceré výsluchy. Do 16. decembra 2025 bol v celom rozsahu splnený záväzný pokyn prokurátora z 30. júna 2025, pričom 16. decembra 2025 vyšetrovateľ poslal dozorujúcemu prokurátorovi správu, že v lehote do 31. decembra 2025 nebude možné vo veci rozhodnúť, keďže v januári 2026 sa má vo veci vykonať výsluch [REDAKOVANÉ]. Zároveň vyšetrovateľ 16. decembra 2025 vykonal ďalší procesný úkon súvisiaci s danou trestnou vecou (žiadosť o vykonanie kontroly). Správu z krajskej prokuratúry spolu s vyzumením zo strany generálnej prokuratúry vo vzťahu k podaniu sťažovateľky získal vyšetrovateľ 31. decembra 2025. Ak ide o úkony realizované v roku 2026 do podania ústavnej sťažnosti, v januári 2026 sa vo veci uskutočnil jeden výsluch. Vo februári 2026 bol spis predložený na previerku dozorujúcemu prokurátorovi a vyšetrovateľ získal správu o nemožnosti realizovať kontrolu, o ktorú žiadal v decembri 2025. V marci 2026 bol vyšetrovateľovi doručený pokyn dozorujúceho prokurátora na zabezpečenie viacerých listinných dôkazov.

10. V závere vyjadrenia vyšetrovateľ uvádza, že vo veci neeviduje žiadne prieskumy spôsobené sťažovateľkou. Dozorujúci prokurátor dosiaľ nezistil a neavizoval žiadne prieskumy vo vyšetrovaní ani zo strany (aktuálne konajúceho) vyšetrovateľa. Vyšetrovateľ vykonáva úkony priebežne v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a pokynmi dozorujúceho prokurátora.

IV.2. Replika sťažovateľky:

11. Sťažovateľka sa pridrižiava podanej ústavnej sťažnosti. Vyjadrenie vyšetrovateľa neobsahuje žiadne skutkové okolnosti spôsobilé spochybniť dôvodnosť ústavnej sťažnosti. Sťažovateľka opätovne poukazuje na pretrvávajúce porušovanie základného práva na prerokovanie veci v primeranej lehote a koncentruje pozornosť na nečinnosť, resp. nesústredenú aktivitu vo veci konajúcich vyšetrovateľov, a nesúhlasí ani so spôsobom výkonu dozoru prokurátora.

V.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

12. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci. K odstráneniu tohto stavu dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím konkrétneho orgánu verejnej moci. Namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov sa skúma s prihliadnutím na okolnosti prípadu z pohľadu (i) právnej a faktickej zložitosti veci, (ii) správania účastníka konania a (iii) postupu orgánu verejnej moci. Pritom sa prihliada sa aj na význam sporu pre sťažovateľa (m. m. napr. III. ÚS 722/2021).

13. V súvislosti s právnou a skutkovou zložitou prípadu sa vec môže javiť komplikovanejšia. Predmetom vyšetrovania je podozrenie z ekonomickej trestnej činnosti súvisiacej s čerpaním finančných prostriedkov z fondov Európskej únie (trestný čin poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 Trestného zákona). Podľa príloh ústavnej sťažnosti bola predmetom trestného oznámenia aj alternatíva, že došlo k spáchaniu niektorého z trestných činov podľa § 237 Trestného zákona (porušovanie povinnosti pri správe cudzieho majetku), § 326 Trestného zákona (zneužívanie právomoci verejného činiteľa), resp. § 327 Trestného zákona (marenie úlohy verejným činiteľom). K týmto úvahám pridala prokuratúra aj podozrenie zo spáchania trestného činu machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1 Trestného zákona. Podľa opisu skutku uvedeného vo vyjadrení vyšetrovateľa mohlo dochádzať ku korupčnému správaniu a vytvoreniu organizovanej siete na riadiacich postoch ústredného orgánu štátnej správy. Spisový materiál má takmer 1 000 listov a vo veci sa zabezpečoval a vykonával pomerne rôznorodý dôkazný materiál. Náležité objasnenie avizovaných okolností a prípadné začatie trestného stíhania vo veci preto môže vyžadovať náročnejšie dokazovanie. Na druhej strane, ani tieto skutočnosti nemôžu vylúčiť zodpovednosť konajúcich orgánov činných v trestnom konaní za vyše 7 rokov trvajúci a dosiaľ právoplatne neukončený postup pred začatím trestného stíhania.

14. Pokiaľ ide o kritérium správania účastníka konania, neuniklo pozornosti ústavného súdu, že sťažovateľka nemá na vzniku zbytočných prietáhov vo vybavovaní ňou podaného trestného oznámenia pričítateľný podiel. Táto okolnosť neostala medzi sťažovateľkou a vyšetrovateľom sporná, pričom vyšetrovateľ ju explicitne deklaroval.

15. Nesústredenosť a neefektívnosť postupu vo vyšetrovaní sa spája predovšetkým s kasáciou dvoch rozhodnutí o odmietnutí trestného oznámenia sťažovateľky zo strany nadriadeného orgánu na podklade sťažností sťažovateľky, a to z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia veci. Neuniklo pozornosti ústavného súdu, že v procese vyšetrovania neboli náležité a v plnej miere rešpektované ani záväzné pokyny dozorujúceho prokurátora. Napokon aj dozorujúci prokurátor avizoval prietahy vo vyšetrovaní, keď v liste z 30. júna 2025, ktorým reagoval na podanie sťažovateľky z 18. mája 2025, zdôraznil, že vyšetrovateľ má vyvinúť „väčšiu aktivitu za účelom preverenia všetkých skutkových okolností oznamovaných skutočností“, pričom vyšetrovateľ bude zo strany krajskej prokuratúry usmernený, aby v danej veci postupoval obratom a bez prietáhov tak, aby o podanom trestnom oznámení sťažovateľky mohlo byť riadne a zákonne rozhodnuté.

16. Hoci nie všetky okolnosti spôsobujúce marenie uplatnenia základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov možno pričítať subjektívnym pochybeniam orgánov činných v trestnom konaní, sťažovateľke nemožno dať za vinu ani viacnásobné zmeny v osobách vyšetrovateľov, reorganizácie štruktúr orgánov činných v trestnom konaní, delimitácie vyšetrovacieho spisu, resp. legislatívne pohyby týkajúce sa systému prokuratúry a základných trestno-procesných predpisov. Uvedené skutočnosti majú pôvod vo fungovaní štátneho mechanizmu, a preto sa nachádzajú vo výlučnej zodpovednostnej sfére štátu. Sťažovateľka avizované procesy nijakým spôsobom nezapríčinila, nemohla ich predvídať a ani ovplyvniť ich priebeh, a preto na ňu nemožno prenášať vyvolané negatívne dôsledky. Povedané inak, z pohľadu posudzovania vzniku zbytočných prietáhov nie je uvedené okolnosti prípustné vykladať v neprospech sťažovateľky a ani ich považovať za dôvod zbavujúci štát zodpovednosti za neúmerne dlho trvajúce konanie o podanom trestnom oznámení.

17. Ak ide o kritérium významu prejednávanej veci, sťažovateľka je oznamovateľkou údajnej trestnej činnosti, ktorej oznámením napĺňala všeobecne chápanú občiansku povinnosť upozorniť orgány činné v trestnom konaní na podozrenie zo spáchania trestného činu. Intenzita právnej neistoty, ktorej je sťažovateľka vystavená počas neúmerne dlho trvajúceho konania, preto nedosahuje mieru, akú by mohla atakovať pri oznamovateľovi, ktorého hmotnoprávne postavenie bolo údajnou (oznamovanou) trestnou činnosťou bezprostredne dotknuté alebo narušené. Na druhej strane aj osoba, ktorá podala oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchaniu trestného činu, predstavuje Trestným poriadkom predvídaný a legálne konštruovaný subjekt, ktorému právny poriadok priznáva viaceré konkrétne procesné oprávnenia (napr. § 54a, resp. § 197 ods. 3 a iné ustanovenia Trestného poriadku). Z uvedeného dôvodu nemožno postavenie oznamovateľa ani neúmerným spôsobom relativizovať. Rešpektovanie práv oznamovateľa trestného činu vrátane základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov predstavuje nevyhnutný komponent ústavnosti postupu orgánov činných v trestnom konaní.

18. Vzhľadom na to, že vo veci trestného oznámenia podaného sťažovateľkou nebolo ku dňu podania ústavnej sťažnosti ani po vyše 87 mesiacoch právoplatne rozhodnuté a konanie sa nachádza stále v postupe pred začatím trestného stíhania bez právoplatného zavŕšenia niektorým z rozhodnutí podľa § 197 ods. 1, resp. § 199 ods. 1 Trestného poriadku, ústavnému súdu neostalo iné, než vysloviť porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov postupom vyšetrovateľa (bod 1 výroku tohto nálezu). So zreteľom na uvedené ústavný súd vyšetrovateľovi aj bez návrhu sťažovateľky (m. m. III. ÚS 722/2021) podľa čl. 127 ods. 2 ústavy prikázal, aby vo veci konal bez zbytočných prietáhov (bod 2 výroku tohto nálezu).

19. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd rozhodnutím, ktorým vyhovie ústavnej sťažnosti, priznať tomu, koho práva boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušenia základného práva (m. m. napr. IV. ÚS 210/04). Sťažovateľka si pritom v ústavnej sťažnosti uplatnila nárok na finančné zadosťučinenie 10 000 eur. Táto suma podľa názoru sťažovateľky reflektuje zásah do jej práv a jeho následky.

20. Po zohľadnení konkrétnych okolností prípadu bolo podľa názoru ústavného súdu dôvodné sťažovateľke priznať finančné zadosťučinenie 1 500 eur (bod 3 výroku tohto nálezu) a vo zvyšnej

časti ústavný súd návrhu na priznanie finančného zadost'učinenia nevyhovel (bod 5 výroku tohto nálezu). Pri kvantifikácii výšky finančného zadost'učinenia ústavný súd reflektoval celkovú dĺžku konania o sťažovateľkinom trestnom oznámení, neefektívny postup konajúcich vyšetrovateľov ústiacy do dvojnásobného zrušenia rozhodnutia o trestnom oznámení, legislatívne a organizačné zmeny vo verejno-mocenskej sfére, ktoré nemožno pričítať na ťarchu sťažovateľky, ako aj skutočnosť, že neprimeranú dĺžku konania sťažovateľka svojím správaním nezapríčinila. Na druhej strane podľa opisu skutku môže ísť o skutkovo zložitejšiu trestnú vec vyžadujúcu potrebu rozsiahlejšieho dokazovania. Napokon nemožno opomenúť už zmieňovaný fakt, že sťažovateľka podaním trestného oznámenia nesledovala ochranu vlastných subjektívnych práv a nevystupovala v pozícii poškodenej, resp. obete trestného činu. Táto skutočnosť predstavuje podstatný faktor odôvodňujúci priznanie finančného zadost'učinenia v zníženom rozsahu.

VI.

Trovy konania

21. Sťažovateľka uplatnila v ústavnej sťažnosti nárok na náhradu trov konania 900 eur. Ústavný súd priznal sťažovateľke [§ 73 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)] nárok na náhradu trov konania v celkovej výške 824,72 eur (bod 4 výroku tohto nálezu) a vo zvyšnej časti zmienenému návrhu nevyhovel (bod 5 výroku tohto nálezu). Pri výpočte trov konania ústavný súd vychádzal z § 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2026 je 396,50 eur a hodnota režijného paušálu je 15,86 eur. Sťažovateľke vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2026 (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie sťažnosti ústavnému súdu). Za repliku k vyjadreniu vyšetrovateľa ústavný súd sťažovateľke odmenu nepriznal, pretože neobsahovala nové skutočnosti ani argumentáciu, ktorá by ústavnému súdu nebola známa z ústavnej sťažnosti a jej príloh.

22. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je vyšetrovateľ povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. júna 2026

Robert Šorl
predseda senátu